

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1381

Vragen van de leden **Knops**, **Koopmans** en **Omtzigt** (allen CDA) aan de ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Economische Zaken over *de verkoop van AZL*. (Ingezonden 28 maart 2007)

1

Is het waar dat de stichting AZL haar deelneming «AZL NV» verkoopt en daarvoor 65 miljoen euro ontvangt?¹

2

Welke rol hebben de Nederlandse overheid, de werkgevers in de mijnbouwsector en de vakbonden gehad bij de oprichting van AZL en de stichting AZL?

3

Wie heeft het oorspronkelijke kapitaal verschaft aan de stichting AZL en AZL NV?

4

Vindt u het redelijk en billijk dat de opbrengsten uit de verkoop van AZL NV op geen enkele wijze ten goede lijken te komen aan de voormalig mijnwerkers, hun weduwen of een herinnering aan het mijnverleden in Limburg?

¹ Dagblad De Limburger, 24 maart 2007.

Antwoord

Antwoord van minister **Donner** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid), mede namens de minister van Economische Zaken. (Ontvangen 2 mei 2007)

1

Het klopt dat de stichting AZL haar deelneming in AZL NV voor 65 miljoen euro heeft verkocht aan ING N.V.

2

In 1966 hebben twee pensioenfondsen, het Algemeen Mijnwerkersfonds (AMF) en het Beambtenfonds voor het mijnbedrijf (BMF), besloten tot nauwere samenwerking. Deze fondsen werden bestuurd door werkgevers en werknemers. Ten behoeve van een gemeenschappelijke uitvoering van alle administratieve taken hebben AMF en BMF in 1967 de Stichting Administratiekantoor Zuid Limburg (Stichting AZL) opgericht.

De beide mijnfondsen hebben bewust gekozen voor de stichtingsvorm omdat zij niet financieel aansprakelijk gesteld wilden worden ingeval de stichting AZL in financiële problemen zou geraken.

Uit het jaarverslag over 1967 blijkt ook dat de beide fondsen geen startkapitaal ter beschikking hadden gesteld aan de Stichting AZL. Bij de oprichting is overeengekomen dat de Stichting AZL (en later AZL

NV) de werkzaamheden voor de beide mijnfondsen tegen kostprijs zal uitvoeren. Dit is nu al 40 jaar het geval en de afspraak wordt ook door ING voortgezet. Op basis van de huidige operationele kosten berekening bespaart dit beide fondsen samen in 2006 een bedrag van circa 1 miljoen euro per jaar. Dit betekent dat beide fondsen de afgelopen 40 jaar een besparing van miljoenen gekend hebben. Er is nooit sprake geweest van overdracht van winst van de mijnfondsen naar de Stichting AZL. Er heeft dus ook geen vorming van enig vermogen bij de Stichting uit dien hoofde plaatsgevonden. Het bestuur van de Stichting AZL besloot in 1993 voor andere pensioenfondsen te gaan werken. Ten behoeve daarvan heeft de Stichting AZL een NV opgericht; AZL NV. De Stichting AZL was tot de verkoop aan ING NV aandeelhouder van AZL NV. Pas vanaf dat moment is er winst gemaakt. In totaal is AZL NV thans dienstverlenend aan 60 pensioenfondsen waarbij ongeveer 450.000 personen zijn betrokken, waarvan minder dan 10% behoort tot de mijnfondsen. Kort samengevat is de Stichting AZL opgericht door de besturen van AMF en BMF. Er was geen eigendomsrelatie tussen de mijnfondsen en de Stichting AZL.

Er was wel een opdrachtgever-opdrachtnemer relatie, waarbij de diensten tegen kostprijs geleverd werden. De Stichting AZL heeft vervolgens AZL NV opgericht. De overheid heeft hierbij geen enkele bemoeienis gehad.

3

Zoals ik in het antwoord op vraag 2 heb aangegeven is er bij de oprichting van de Stichting AZL geen startkapitaal verschaft door AMF en BMF. De Stichting AZL heeft geen vermogen gevormd met de dienstverlening voor AMF en BMF.

4

Gelet op het bovenstaande ben ik van mening dat er geen directe relatie bestaat tussen de opbrengst van de verkoop van AZL NV en beide mijnfondsen.